

Traducere: Teodora Melinte

Corectare și adaptare text: Angela Mayer
Marius Petre

Copertă: Gabriela Popa

© Editura Ram

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin editurii

Cuprins

Introducere	5
1. Descriere generală	6
2. Substanța elementală mentală	9
3. Compoziție și structură	11
4. Funcțiile minții	17
5. Exemple tipice	24
6. Kama-manas (dorință și mental)	33
7. Undele-gând	42
8. Formele-gând	47
9. Mecanismul transmiterii gândurilor	61
10. Transmiterea gândurilor (în mod inconștient)	63
11. Transmiterea gândurilor tratamentul mental	71
12. Centrii de gândire	80
13. Conștiința fizică (conștiința stării de veghe)	83
14. Facultățile mentale	103
15. Concentrarea	114
16. Meditația	127
17. Samadhi - contemplarea extatică	147
18. Viața în timpul somnului	153
19. Mayavirupa	156
20. Devachan: principiile fundamentale	157
21. Devachan: durată și intensitate	168
22. Devachan: alte particularități	175
23. Primul cer (al șaptelea sub-plan în planul șapte)	188
24. Al doilea cer (al șaselea sub-plan în planul șapte)	190
25. Al treilea cer (al cincilea sub-plan în planul șapte)	192
26. Al patrulea cer (al patrulea sub-plan în planul șapte) ..	194
27. Planul mental	198
28. Analele akasha-ice	211
29. Locuitorii planului mental	220
30. Finalul existenței în corpul mental	229

31. Personalitatea și sufletul	230
32. Renașterea	240
33. Discipolii.....	245
34. Concluzie	253

Tabele:

Tabel. <i>Chakra</i> -ele:	108
Tabel. Corespondență culori	108
Tabel. Cele cinci stări mentale.....	134
Tabel. Cele 4 stări de conștiință.....	135
Tabel. Primul Ordin (ființele evolute):	170
Tabel. Ființe mai puțin evolute	171
Tabel. Cele 5 planuri ale lumii.....	199
Tabel. Locuitorii planului mental	230
Tabel. Structura umană.....	232
Tabel. Calitățile care duc la inițiere	245

Introducere

Dintr-o serie de patru cărți ce tratează despre corpurile subtile ale ființei umane, volumul de față este al treilea. Primele două din serie se numesc: *Dublul eteric și Corpul astral*, iar a patra este *Corpul Cauzal*.¹ În toate s-a folosit aceeași metodă: autorul a consultat aproximativ 40 de volume, marea majoritate fiind scrise de d-na Annie Besant și de dl. Leadbeater, recunoscute autorități în teozofia modernă; informațiile culese din aceste cărți au fost clasificate și prezentate aspirantului sub o formă cât mai coerentă și mai ordonată posibil.

În această serie de cărți nu am încercat să dovedim și nici să justificăm afirmațiile făcute, cu excepția cazurilor când trebuia pus în lumină ceva foarte evident. Buna credință a autorilor de mai sus nu poate fi pusă la îndoială. De aceea rezultatele cercetărilor lor sunt prezentate aici fără reticență sau rezervă, folosindu-se pe cât posibil termenii utilizați în lucrările originale. Am făcut modificări sau abrevieri doar atunci când aceasta era indispensabil pentru o prezentare logică și ordonată.

Chestiunea justificării afirmațiilor făcute este o altă problemă. Pentru a o aborda ar fi trebuit să depășim limitele acestei cărți, iar noi nu ne-am propus decât să prezentăm cititorului o scurtă sinteză a învățăturilor conținute în cărțile citate mai sus. Cei care doresc dovezi în legătură cu planurile subtile și celelalte corpuri ale ființei umane vor trebui să-și asume pe cont propriu căutarea și experimentarea lor.

După doi ani de studiu al cărților citate, autorul nu a descoperit în învățăturile celor doi instructori menționați mai sus nici o contradicție și nici o non-concordanță a noțiunilor prezentate, excepție făcând unul sau două detalii nesemnificative. Acest fapt constituie o mărturie frapantă a temeiniciei investigațiilor și a coerenței sistemului teozofic.

¹ Toate cele patru cărți au fost deja publicate de Editura Ram.

Așa cum am mai spus deja majoritatea informațiilor conținute în această carte provine din operele d-na. Besant și dl. Leadbeater. Operele d-nei Helenei P. Blavatsky nu sunt cuprinse în lista autorilor citați. Consultarea cărții autoarei, *Doctrina secretă*, pentru volumul *Corpul mental* și *Planul mental* ar fi depășit puterile compilatoare ale autorului și ar fi dus probabil la redactarea unei cărți prea abstracte pentru categoria de cititori căreia ne adresăm.

Datoria autorului față de d-na H.P. Blavatsky este mai mare decât tot ceea ce s-ar putea indica prin citatele din opera sa magistrală. Dacă ea nu ar fi deschis drumul, ceilalți nu ar fi fost acolo unde sunt, deoarece ea este cea care a trasat calea, pentru ca nouă să ne fie acum mai ușor.

1. Descriere generală

Înainte de a începe studiul detaliat al corpului mental, al rolului și funcțiilor sale în viața și evoluția spirituală, trebuie să realizăm un scurt rezumat al subiectelor ce vor fi prezentate în această carte.

La început va trebui să ne raportăm la corpul mental ca fiind vehiculul prin care Sinele se manifestă sub forma intelectului. În corpul mental se dezvoltă puterile mentale, inclusiv memoria și imaginația. În anumite condiții, chiar după moarte, corpul mental servește drept vehicul separat al conștiinței, în care omul poate să trăiască independent de corpurile fizic și astral.

De la începutul acestui studiu trebuie ca cititorul să înțeleagă foarte clar faptul că psihologia ocultă distinge în mentalul omului două părți:

a) corpul mental care se ocupă de obiecte sau ceea ce putem numi gânduri concrete, spre exemplu o anumită carte, o anumită casă, un anumit triunghi, etc.;

b) corpul causal se ocupă de principii, ceea ce putem numi gânduri abstracte, spre exemplu cărțile sau casele în

general, principiul triangularității, comun tuturor triunghiurilor, etc.

Astfel, corpul mental se ocupă de gândurile care au o formă (skt: *rupa*); corpul causal se ocupă de gândurile fără formă (skt: *arupa*). În matematică se poate întâlni o distincție ce amintește puțin de precedentă: aritmetica - tratează numerele particulare și ține de partea inferioară a mentalului, cea care se ocupă cu studiul formelor; pe de altă parte, algebra tratează simbolurile, reprezentând numerele la modul general și ține de partea superioară sau fără formă a mentalului (corpul causal). Bineînțeles termenii „cu formă” și „fără formă” trebuie să fie considerați în sensurile lor relative. Astfel, de exemplu, un nor sau o flacără care au formă sunt totuși fără formă în raport cu o casă.

Apoi vom vorbi despre această stranie substanță vie, semi-inteligentă și extrem de activă cunoscută sub numele de substanță elementală mentală și vom descrie rolul pe care-l joacă în gândirea umană. Vom continua printr-o descriere mai detaliată a corpului mental, care va fi urmată de o serie de exemple tipice de corpuri mentale ale oamenilor aflați pe diferite nivele de dezvoltare.

O parte importantă din studiul nostru se referă la *kama-manas*, o contopire între dorință și gândire, care joacă un rol atât de important în viața omului, încât cunoașterea sa completă ar putea să ne permită să scriem istoria omenirii și a rasei umane. Această contopire este atât de subtilă încât celelalte școli spirituale consideră corpul astral și corpul mental al omului ca fiind un singur vehicul al conștiinței.

Mentalul va fi descris din perspectiva celor două acțiuni specifice lui: în primul rând ca emisie de unde gând, iar apoi ca formare și proiecție în spațiu a formelor gând. Efectele pe care aceste două categorii le produc vor fi examinate atunci când vom trata subiectul transmiterii gândurilor (transmiterea conștientă și transmiterea inconștientă). Ultima parte va cuprinde și câteva noțiuni despre tratamentul mental, căruia îi vom face o scurtă descriere.

Vom prezenta efectele produse asupra corpului mental și activităților sale de către corpul fizic și de ambianța fizică; și invers, vom avea în vedere efectele produse de către corpul mental asupra corpului fizic și asupra altor obiecte fizice.

Vom studia de asemenea interacțiunea dintre corpul astral și corpul mental.

Revenind la corpul mental, vom studia modul în care acesta funcționează, modul în care facultățile sale pot fi dezvoltate și exersate, atât atunci când el lucrează prin intermediul creierului fizic, cât și atunci când el lucrează ca un vehicul al conștiinței, independent.

Aceasta ne va conduce în mod natural la dezvoltarea corpului mental, care include concentrarea (o condiție *sine qua non* a unei vieți mentale efective), la aprofundarea meditației și în final la identificarea perfectă (ca modalitate de acces la conștiința mistică).

Mai întâi vom descrie pe scurt utilizarea corpului mental în timpul somnului și apoi vom vorbi despre corpul artificial și temporar cunoscut sub numele de *mayavirupa*.

Apoi ne vom ocupa de viața de după moartea fizică și de după moartea astrală, adică de planul mental însuși. Vom examina apoi rapid exemple tipice de viață în fiecare din cele patru sub-planuri mentale, pe care teozofii le reunesc sub denumirea de *devachan* și creștinii sub numele de *cer*.

Apoi vom fi în măsură să înțelegem realitatea planului mental, să îl considerăm ca fiind o lume cu o existență proprie și să studiem natura vieții și caracteristicile generale ale fenomenelor acestei lumi.

Astfel, vom vorbi despre centrul gândirii, care constituie o parte foarte interesantă din lumea mentală. Vom trece apoi la anele *akasha*-ice, această memorie a naturii, minunată și infailibilă care conține toate lucrurile, care poate fi citită de orice persoană.

Un capitol va fi consacrat locuitorilor din planul mental. Apoi vom urmări omul după moartea corpului mental, pentru a

arunca o privire asupra vieții în planul mult mai amplu al mentalului superior sau în planul cauzal.

După ce am descris trecerea omului prin moartea fizică (a se vedea lucrarea *Dublul eteric*), prin viața în planul astral (a se vedea lucrarea *Corpul astral*) și în planul mental, vom ajunge la hotarul adevăratei sale patrii - lumea mentală superioară (sau cauzală) și ne vom putea face o idee despre relația ce există între om, înțeles ca suma celor trei vehicule inferioare (care constituie personalitatea) și omul veritabil, înțeles ca suflet. Vom trata această problemă în *Personalitate și Ego*.

Vom relua apoi studiul din momentul în care omul părăsește planul cauzal pentru a se reîncarna.

În sfârșit, ultimul capitol va fi consacrat vieții omului care a devenit demn să fie acceptat ca elev sau discipol de către maestrul înțelepciunii, acești frați mai mari ai umanității noastre care-i servesc pe frații mai mici cu înțelepciune, răbdare și cu o iubire dincolo de cuvinte. Astăzi majoritatea oamenilor care doresc să facă efortul de a se transforma au șansa de a fi primiți și instruiți de către ei, pentru a colabora la evoluția spirituală a umanității; putem să expunem și calitățile necesare pentru a reuși să contribuim concret la progresul spiritual general.

2. Substanța elementală mentală²

Înainte de a studia structura și modul de funcționare al corpului mental este necesar să descriem măcar succint ce se înțelege prin substanță elementală mentală.

După formarea materiei în stare atomică, al treilea aspect al Trinității (Sfântul Duh în terminologia creștină) coboară pe fiecare plan al naturii, în oceanul materiei virgine (Sfânta Fecioară Maria în mistică creștină). El trezește în materia

² n.t. Am păstrat denumirea de substanță elementală mentală, ea fiind necesară pentru a se face distincția de substanța elementală astrală și substanța elementală cauzală.

atomică noi posibilități, de unde rezultă formarea subdiviziunilor inferioare ale fiecărui plan.

În materia însuflețită prin Duhul Sfânt coboară a doua mare Efuziune a Vieții Divine; terminologia creștină exprimă acest lucru spunând că fiul "este născut din Sfântul Duh și Fecioara Maria"

Această Efuziune a Vieții Divine este desemnată sub diverse denumiri, în funcție de diferitele etape ale coborârii sale în creație. Considerată, în ansamblu ea este numită adeseori esență monadică și aceasta în special atunci când ea este învăluită de materia atomică a diverselor planuri, pentru că ea este singura aptă să furnizeze atomi permanenți ai Monadelor.

Atunci când ea însuflețește materia atomică sau moleculară este numită substanță elementală, expresie ce provine de la ocultistii medievali. Ei o aplicau materiei corpurilor, spiritelor naturii numite «elementali» .

Atunci când, în coborârea sa animă materia celor 3 subdiviziuni superioare ale planului mental, ea este numită primul Regn Elemental.

De-a lungul duratei unui ciclu ea evoluează în primul Regn Elemental, apoi ea coboară în cele 4 subdiviziuni inferioare ale planului mental unde animă al doilea Regn Elemental de-a lungul duratei unui alt lanț; ea este numită atunci substanță elementală mentală.

În timpul duratei ciclului următor, ea este în planul astral unde este numită al treilea Regn Elemental, sau altfel spus substanța elementală astrală. (Un ciclu este intervalul de timp în care valul vieții trece de 7 ori pe fiecare din cei 7 centri ce constituie materia acestui lanț. Există deci 49 de perioade trăite fiecare în timpul duratei unui lanț. Pentru detalii vezi lucrarea *Despre teozofie*, scrisă de C. W. Leadbeater)

Cele trei domenii pe care tocmai le-am definit, constituie cele trei regnuri ale naturii. Ele sunt diferite în ceea ce privește diversele manifestări ale formelor de viață, la fel ca și regnul vegetal și animal cu care noi suntem mai familiarizați. În plus, există în fiecare regn 7 tipuri net distincte sau "raze", fiecare având 7 subtipuri proprii.

Substanța elementală astrală și substanța elementală mentală au amândouă legături strânse cu omul, cu corpurile sale și cu evoluția sa, după cum vom vedea din ce în ce mai clar de-a lungul studiului nostru asupra corpului mental. Nu trebuie să uităm că, în planul mental, ea și în planul astral, substanța elementală este în întregime distinctă de simpla materie a planului.

O altă remarcă esențială pe care nu trebuie să o uităm este următoarea: viața care animă „materia” mentală și „materia” astrală este pe ramura descendentă a curbei de evoluție; prin urmare, progresul înseamnă pentru ea coborârea în forme de materie din ce în ce mai dense și învățarea exprimării prin intermediul acestor forme.

Pentru om evoluția este exact contrariul: el a plonjat treptat în materie și acum trebuie să se înalțe către originea sa. Există deci un conflict perpetuu între omul interior și viața care animă materia diferitelor sale vehicule.

3. Compoziție și structură

Corpul mental este format din particule aparținând celor 4 subdiviziuni inferioare ale lumii mentale, cu alte cuvinte din „materia” mentală care corespunde celor 4 subdiviziuni inferioare ale materiei astrale și stărilor solidă, lichidă, gazoasă și eterică ale materiei fizice.

Cele 3 subdiviziuni superioare ale planului mental furnizează „materia” corpului causal sau a corpului mental superior de care nu ne vom ocupa în această carte.

În plus față de „materia” mentală obișnuită, corpul mental conține substanța elementală mentală, altfel spus materia celui de al doilea Regn Elemental.

După cum știm, corpul este format din celule. Fiecare dintre ele reprezintă o minusculă scânteie de viață separată, animată de a doua Efuziune, care provine din cel de al doilea

aspect al Divinității. La fel sunt corpul astral și corpul mental. În viața celulelor care formează aceste corpuri nu există o formă inteligentă, ci există un instinct puternic. Acesta le impulsionează să coboare și mai mult în materie, așa cum am arătat în precedent.

Corpul mental are formă ovală, în conformitate cu aparența ovoidă a corpului cauzal, singura deosebire a corpului mental fiind aceea că se poate manifesta în lumile inferioare. Totuși materia corpului mental nu este repartizată în mod uniform în interiorul acestei forme ovoide. În mijlocul ovoidului se găsește corpul fizic. El atrage puternic „materia” mentală. Prin urmare, o parte a materiei corpului astral și a corpului mental se găsește în jurul corpului fizic. Pentru clarvăzător corpul mental are aparența unui abur dens având forma corpului fizic, înconjurat încă de un strat ceva mai fluid. Având aceste caracteristici, oamenii pot fi recunoscuți în lumea mentală la fel ca și în lumea fizică.

Mărimea corpurilor astral și mental este aceeași cu cea a corpului cauzal sau mai exact cu aceea a secțiunii corpului cauzal realizată de către planul astral și cel mental. Corpul fizic are dimensiuni constante. El a păstrat relativ aceleași proporții încă din epoca Atlantidei, spre deosebire de corpul mental care nu rămâne constant, ci se mărește pe măsură ce omul evoluează.

Particulele corpului mental sunt într-o mișcare continuă. În plus ele se reînnoiesc în mod continuu, corpul mental atrăgând în mod automat către el, din ambianță, genul de materie de care are nevoie.

În ciuda mișcării foarte rapide a particulelor din corpul mental, acesta posedă o anumită organizare, mai puțin rigidă decât cea a corpului fizic. Există anumite striții care-l împart mai mult sau mai puțin regulat în segmente, fiecare din ele fiind în legătură cu diverse regiuni particulare ale creierului fizic. Astfel, fiecare categorie a gândirii afectează și se reflectă într-o zonă bine determinată din corpul mental. Totuși, corpul mental este în prezent atât de imperfect dezvoltat la omul obișnuit, încât adeseori un mare număr din aceste segmente nu sunt activate,

iar gândurile corespondente sunt obligate să rătăcească în sfere nespecifice lor, din corpul mental. De aceea acest gen de gânduri sunt pentru unii oameni confuze și de neînțeles. De aceea anumite persoane au capacitatea de a înțelege matematicile, în timp ce altele sunt total incapabile să urmărească raționamente matematice din cele mai simple, iar anumite persoane înțeleg în mod instinctiv muzica, în timp ce altele nu reușesc să distingă diferența dintre două note.

Gândurile pozitive produc vibrații în materia cea mai fină a corpului mental. Aceasta, datorită densității sale slabe, se găsește în partea superioară a ovoidului reprezentând corpul mental; dimpotrivă, gândurile negative, cele care se raportează la egoism și la avariție sunt vibrații ale materiei grosiere care se găsește în partea inferioară a ovoidului. Prin urmare, omul care nutrește cel mai adesea gânduri de natură egoistă își dezvoltă partea inferioară a corpului mental. Acest corp capătă astfel aparența unui ou cu partea mai lată în jos. Dimpotrivă, omul care nu are decât gânduri nobile își dezvoltă partea superioară a corpului mental și acesta capătă aparența unui ou cu partea mai lată în sus. Totuși, astfel de aparențe sunt temporare și corpul mental tinde să-și revină mereu forma simetrică.

Un clarvăzător ar putea, observând culorile și strițiile corpului mental al omului, să cunoască temperamentul acestuia și progresele pe care le-a făcut în viața actuală (caracteristicile asemănătoare din corpul cauzal îi vor arăta progresul sufletului din momentul în care omul a părăsit regnul animal).

Corpul mental are o structură mai mult sau mai puțin fină în funcție de starea de dezvoltare a intelectului omului. Aceasta iese foarte frumos în evidență; mișcarea rapidă și delicată a particulelor aurei dând aspectul unei lumini irizate. Frumusețea crește extraordinar de mult atunci când intelectul se dezvoltă prin contemplarea unor aspecte elevate. După cum vom vedea mai departe în detaliu, fiecare gând dă naștere unor vibrații specifice în corpul mental. El este însoțit de un joc de culori ce poate fi comparat cu jocul luminii solare ce țâșnește la baza unei

cascade. Singura diferență este că în plan mental culorile au un plus de strălucire și nuanțe mult mai delicate.

Fiecare corp mental posedă o porțiune numită unitate mentală. Ea se găsește pe al 4-lea sub-plan mental și omul o păstrează asupra sa de-a lungul tuturor încarnărilor. După cum vom vedea în cursul acestui studiu, materiile ce formează corpul mental se reînnoiesc fără încetare, viață după viață, dar unitatea mentală rămâne stabilă în mijlocul tuturor acestor schimbări.

Unitatea mentală poate fi considerată ca fiind inima sau centrul propriului corp mental, și caracteristica de ansamblu a corpului mental depinde în mare parte de activitatea relativă a diferitelor părți ale acestei unități.

Unitatea mentală poate să aparțină unuia din cele șapte «tipuri», «planuri» sau «raze» ale materiei. În ce privește acest subiect, trebuie să notăm că toți atomii permanenți și unitatea mentală a unui om aparțin aceluiași tip sau raze.

Unitatea mentală corespunde astfel, în corpul mental, atomilor permanenți din corpurile causal, astral și eteric.

Rolul atomilor permanenți și al unității mentale este de a conserva sub formă de vibrații rezultatul tuturor experiențelor trăite de către corpurile cărora le-au fost asociate.

Diversele activități ale mentalului pot să fie clasificate în categorii diferite, care sunt exprimate prin diversele părți ale unității mentale. Unitățile mentale sunt departe de a fi aceleași la toți indivizii. Ele se deosebesc enorm în funcție de tipul și de gradul de evoluție al posesorilor lor.

Dacă unitatea mentală ar fi în repaus, forța care emană din ea ar forma un anumit număr de canale în corpul mental, la fel cum lumina ieșind din diafragma unei lanterne magice formează un canal luminos între lanternă și ecran.

În acest caz, putem compara suprafața corpului mental cu ecranul, deoarece, pentru cel care privește corpul mental din exterior, sunt vizibile doar efectele de la suprafață.

În cazul când unitatea mentală este în repaus vom vedea pe suprafața corpului mental un număr de imagini colorate

reprezentând diversele categorii de gânduri familiare persoanei, cu intervale întunecate între ele.

Unitatea mentală, ca de altfel orice altă combinație, prezintă o mișcare rapidă în jurul axei sale, și astfel rezultă în corpul mental o serie de benzi, nu întotdeauna clar conturate sau de aceeași lățime, dar întotdeauna ușor de recunoscut și ocupând de obicei poziții relativ stabile.

Cititorul trebuie să se familiarizeze cu culorile și cu semnificațiile lor, deoarece lista completă va fi dată în volumul *Corpul astral* - III, lucrare ce va fi publicată ulterior. De aceea nu ne propunem să o prezentăm aici.

Atunci când se manifestă gânduri legate de idealuri înalte și de aspirație spirituală în aură apare întotdeauna un cerc micuț, foarte frumos, de culoare violet, în vârful ovoidului corpului mental. Pe măsură ce aspirantul se apropie de Cale³, cercul crește în mărime și strălucire; în cazul inițiatului, el devine asemenea unui halo strălucitor, de o culoare încântătoare.

Dedesubt, în aură se găsește inelul albastru al gândurilor de natură devoțională; la majoritatea oamenilor el este îngust, excepție făcând persoanele cu sentimente religioase foarte profunde.

Apoi urmează un inel mult mai lat, corespunzător în aură gândurilor de natură afectivă. Culoarea lui variază de la roșu stacojiu la trandafiriu, în funcție de genul de afectivitate pe care o trăiește persoana în cauză.

Imediat lângă banda aurică reprezentând gândurile de natură afectivă se găsește zona portocalie ce reflectă gândurile egotice și ambițiile personale. În unele cazuri, banda aurică de roșu-stacojiu se întrepătrunde cu banda portocalie.

În continuare, în relație cu orgoliul, în aură apare inelul de culoare galbenă. Acesta este specific intelectului și de obicei este divizat în două părți ce corespund respectiv gândurilor de natură filosofică și gândurilor de natură științifică. Amplitudinea

³ Noțiunea de Cale trebuie înțeleasă în sensul de drum spiritual urmat de orice aspirant la starea de iluminare.

benzii galbene variază de la individ la individ: uneori, ea ocupă întreaga parte a ovoidului, ridicându-se deasupra benzilor aurice corespunzătoare devoțiunii și afectivității; în aceste cazuri, înseamnă că orgoliul este excesiv.

Sub zona aurică pe care tocmai am descris-o și la jumătatea înălțimii ovoidului se găsește banda corespunzătoare formelor concrete. Este regiunea corpului mental de unde provin toate formele gând obișnuite (aceste forme gând vor fi descrise în 8). Culoarea preponderentă în această regiune este verdele. Ea este adeseori striată cu maro sau cu galben, în funcție de caracterul individului. Nici o altă parte a corpului mental nu este atât de variată de la o persoană la alta. Unii oameni au corpul mental populat cu imagini concrete, în timp ce la alții vom găsi într-o mică măsură aceste caracteristici. La unii din ei imaginile vor fi foarte clare și precise, la alții extraordinar de vagi. Ele sunt uneori clasificate și etichetate cu cea mai mare grijă; în cazul altor persoane imaginile respective formează un melanj confuz.

Partea inferioară a ovoidului este ocupată de benzile ce exprimă tot felul de gânduri de nedorit. Un fel de precipitat noroios de egoism umple treimea inferioară sau chiar jumătatea inferioară a corpului mental, și atunci el este înconjurat de un inel ce reprezintă ura, maliția și teama. Bineînțeles, pe măsură ce omul se dezvoltă, această parte inferioară dispare și partea superioară se întinde până ajunge să ocupe în totalitate corpul mental. Aceasta o arată și ilustrațiile din lucrarea *Omul vizibil și invizibil*, scrisă de C.W. Leadbeater.

În general, cu cât gândul este mai puternic cu atât amplitudinea vibrației sale este mai mare; cu cât gândul este mai spiritual și mai altruist, cu atât mai înaltă este frecvența de vibrație. O persoană cu o deosebită putere mentală are o aură strălucitoare, iar spiritualitatea induce delicatetea culorilor pe fiecare nivel auric .

Într-un capitol următor vom descrie câteva corpuri mentale tipice și vom prezenta câteva calități mentale.

4. Funcțiile minții

Corpul mental este vehiculul prin care Sinele se manifestă și se exprimă sub aspectul intelectului (gândurile concrete).

Mentalul este reflexia aspectului cognitiv al Sinelui sau al Sinelui considerat ca fiind Cunoscător; mentalul este Sinele la lucru în corpul mental.

Majoritatea oamenilor sunt incapabili să separe Sinele de mental; în consecință pentru ei Sinele este acest mental .

Pentru comoditatea acestui studiu vom fi obligați să separăm Sinele de vehiculele sale; iar Sinele este unul, oricât de variate ar fi formele în care el se manifestă. Conștiința este o unitate și diviziunile pe care noi le realizăm sunt create de către noi pentru a facilita acest studiu; ele sunt iluzii create de către puterile noastre limitate de percepție în lumile inferioare.

Sinele are trei aspecte: cunoaștere, voință și acțiune; din acestea provin gândurile, dorințele și acțiunile. Dar Sinele este cel care cunoaște, vrea și acționează. Aceste funcții nu sunt în totalitate separate: în momentul în care el cunoaște, el vrea și acționează simultan; în momentul în care vrea, el acționează și cunoaște; în momentul în care acționează, el cunoaște și vrea. La un moment dat o funcție este predominantă, și aceasta uneori într-o asemenea măsură, încât le estompează pe celelalte, le ocultează. Dar, chiar în timpul celei mai profunde concentrări care însoțește cunoașterea (ea este funcția cea mai separată dintre cele trei), există întotdeauna o voință latentă și o acțiune latentă ce pot fi descoperite printr-o analiză aprofundată.

Câteva explicații complementare ne vor putea ajuta să lămurim această idee: în momentul în care Sinele este calm, atunci se manifestă aspectul de cunoaștere sau facultatea de a examina imaginile obiectelor (după cum vom vedea mai departe în detaliu). Când Sinele concentrat este pe punctul de a schimba starea, atunci apare aspectul de voință. Când Sinele, în prezența unui obiect, cheltuiește energie pentru a lua acest obiect, atunci se manifestă aspectul de acțiune. Este destul de clar că aceste trei fenomene nu sunt diviziuni separate ale Sinelui, și nici nu

sunt trei lucruri distincte, reunite sau combinate, ci dimpotrivă există un tot indivizibil care se manifestă în trei moduri.

În yoga orientală se afirmă că mentalul este pur și simplu conștiința individualizată - totalitatea acestei conștiințe, inclusiv activitățile sale. Yoga descrie fenomenele de conștiință astfel:

1. Cunoașterea obiectelor, cu alte cuvinte aspectul cunoaștere, notă dominantă a planului mental;
2. Dorința de a atinge obiectele sau aspectul dorință, notă dominantă a planului astral;
3. Eforturile de a atinge obiectele sau aspectul acțiune, notă dominantă a planului fizic.

Aceste aspecte sunt prezente întotdeauna simultan, dar în anumite momente unul predomină.

În planul *buddhic*⁴ predomină facultatea de a cunoaște, pe care în lipsa unui cuvânt adecvat o vom putea numi rațiune pură sau, mai exact, intuiție.

Să continuăm examinarea mentalului. Vom vedea că, de fapt, gândirea abstractă este o funcție a Sinelui atunci când el se exprimă prin intermediul corpului mental superior, ori a corpului cauzal. Gândirea concretă este, după cum am văzut, opera Sinelui ce lucrează în corpul mental - numită uneori și corp mental inferior.

Ne vom referi acum la mecanismul gândirii concrete. Tot în corpul mental încep să se manifeste memoria și imaginația. Germenele memoriei este *tamas*-ul sau inerția materiei, care are tendința de a repeta fără încetare vibrațiile puse în joc.

Corpul mental este vehiculul sufletului sau al veritabilului Gânditor, care rezidă în corpul cauzal. Dacă corpul mental este destinat să devină un vehicul de conștiință în planul mental inferior, el lucrează prin intermediul corpului astral și corpului fizic asupra tuturor manifestărilor atribuite de obicei minții în stare de veghe.

Se produce atunci fenomenul următor: gândul concret pune în vibrație materia corpului mental. Această vibrație este

⁴ Planul buddhic reprezintă planul inteligenței superioare.

transmisă cu o octavă mai jos, în materia grosieră a corpului astral, aparținând Gânditorului. Acesta afectează particulele eterice ale creierului, care pun în acțiune substanța cenușie a corpului fizic grosier. Toate aceste etape succesive trebuiesc parcurse, înainte ca un gând să fie transmis conștiinței ce acționează în creierul fizic.

Sistemul nervos simpatic este predominant în raport cu corpul astral, în timp ce sistemul cerebro-spinal este mai mult sub influența egoului, care lucrează în corpul mental.

Fenomenul care tocmai a fost descris poate fi analizat mai în detaliu: fiecare particulă a corpului fizic are o contraparte astrală, aceasta având la rândul ei o contraparte mentală. Să presupunem pentru comoditatea studiului nostru că totalitatea materiei creierului fizic este întinsă pe o suprafață plană într-un strat de grosimea unei particule fizice. Să presupunem printre altele că „materia” astrală este întinsă în același mod deasupra stratului fizic și „materia” mentală corespondentă deasupra.

Avem astfel trei straturi de materie cu densități diferite. Ele sunt separate, cu excepția anumitor puncte de legătură în care există canale de comunicare între particulele fizice și astrale și respectiv între particulele astrale și mentale. Aceasta reprezintă în general starea cotidiană a omului obișnuit.

Atunci când un astfel de om dorește să transmită un gând de la nivelul mental la nivelul fizic, este necesar ca gândul - datorită numeroaselor fire de legătură ce lipsesc - să meargă mai întâi orizontal în „materia” mentală până când el va găsi un canal pentru a coborî. În această situație, gândul poate să coboare printr-un canal care nu convine acestui tip particular de gândire. El își va urma drumul în același mod în corpul astral și, în sfârșit, își va termina cursa printr-un parcurs orizontal în creierul fizic, înainte de a atinge particulele fizice care sunt capabile să-l exprime.

O astfel de metodă este greoaie. Astfel ne este ușor să înțelegem de ce anumite persoane nu înțeleg nimic din matematică, de ce altele nu au nici o aptitudine pentru muzică, etc. Aceasta provine din faptul că partea corespondentă lor din